

Openingstijden Museum van Egmond, Zuiderstraat 7 Egmond aan Zee, www.museumvanegmond.nl

Het museum is **juni t/m oktober** open.

juni, juli en augustus

di, woe, do (Di, Mi, Do) 14.00 – 16.00 uur en van 19.00 – 21.00 uur

vrij, za, zo (Fr, Sa, So) 14.00 - 16.00 uur

september/oktober

di t/m zo (Di – So) 14.00 - 16.00 uur

Entree € 2,-, kind € 1,-. Museumkaart en donateurs gratis.

Zoektocht voor kinderen met een stickervel.

Rondleidingen in het museum van juni t/m oktober: elke eerste maandag van de maand.

Na afspraak met mevr. M. Edel (072 – 5070000) is voor groepen (ook met een rondleiding) het hele jaar door bezoek mogelijk.

Vanaf 1 januari 2008 is het mogelijk in het Museum van Egmond te trouwen. Voor inlichtingen kunt u bellen met mevr. L. de Vries, Tel. 072 – 5061318.

Vaste tentoonstellingover de drie Egmonden: Beleef Egmond van binnenuit.

Zomertentoonstelling 2009: De wondere wereld van schelpen.

De zomertentoonstelling blijft tot april 2010 staan voor rondleidingen.

Voorwoord

Net terug uit Berlijn waar wij ondermeer het net geopende Neues Museum bezochten, moest ik denken aan onze tentoonstelling “De wondere wereld van schelpen” van Piet van Pel. Nu heeft het Neues Museum in Berlijn zich o.a. gespecialiseerd in Egypte en is daar een wereldautoriteit in. Het borstbeeld van Nefertiti pronkte dan ook in volle glorie in de tentoonstellingszaal. Je zag dat heel veel bezoekers speciaal voor dit borstbeeld gekomen waren en het zien ervan als een soort trofee beschouwden. Zij namen in dikke rijen foto’s en gingen dan verder veelal zonder zich af te vragen wat voor een vrouw zij wel was en welke rol zij in haar tijd gespeeld had. Heel anders dan bij de bezoekers die wij in ons Museum van Egmond mogen ontvangen. Bijna altijd heel geïnteresseerd in de tentoonstelling en de daarbij behorende achtergronden. Ook onze huidige tentoonstelling is weer zo’n tentoonstelling die de bezoekers blij maakt en uitnodigt om weer eens terug te komen. Het bestuur heeft dan ook besloten de tentoonstelling tot april 2010 te handhaven.

Maar daarna komt er een nieuwe tentoonstelling. Wij oriënteren ons momenteel op het onderwerp de 2^e wereldoorlog in Egmond met de evacuatie, bunkers, sloop van Egmond aan Zee enz.

Heeft u voorwerpen uit die tijd die aan de oorlog gerelateerd zijn, of foto’s of verhalen, wij zouden die heel graag in bruikleen willen hebben voor deze tentoonstelling.

Dus kijk uw zolder na of beweeg kennissen en familie waarvan u weet dat zij over interessant materiaal beschikken om dit aan het Museum in bruikleen te geven.

Onze intentie is er weer een fantastische tentoonstelling van te maken en er met uw hulp een succes van te maken zodat wij weer veel geïnteresseerde bezoekers mogen ontvangen.

Inmiddels is het dak van het Museum hersteld en is er tevens een bestrijding van houtworm en eventueel boktor uitgevoerd en zal deze

winter van onderaf het dak ingespoten worden om er zeker van te zijn dat geen ongedierte dit overleeft.

U kunt dus weer met een gerust hart ons Museum bezoeken.

Tot ziens in ons Museum van Egmond!

Jan Apeldoorn
voorzitter

De Doopvontschelp,
onderdeel van de
tentoonstelling “De wonder-
wereld van schelpen” van
Piet van Pel.

ANBI

Zowel de Stichting Museum van Egmond aan Zee als de Stichting tot behoud van het historisch vaartuig “De Pinck” zijn per 1 januari 2009 door de Belastingdienst aangemerkt als algemeen nut beogende instelling (ANBI).

Voor algemeen nut beogende instellingen geldt vanaf 1 januari 2008 dat giften aan deze instellingen aftrekbaar zijn voor de inkomstenbelasting of vennootschapsbelasting.

Ook kunnen ANBI's vanaf die datum in aanmerking komen voor een vrijstelling van de heffing van het recht van schenking en het recht van successie.

Arie Genet
penningmeester

Inhoudsopgave:

In deze museumbode treft u de volgende onderwerpen aan:

- Openingstijden	Pag. 1
- Voorwoord	Pag. 2
- ANBI	Pag. 2
- Inhoudsopgave	Pag. 4
- Activiteiten Museum in 2009	Pag. 5
- Schilderij van G. Halenbeek	Pag. 8
- Tabaksdoos Teunis Plantijt	Pag. 9
- Van Speyk expositie	Pag. 10
- De jonge Jan van Speyk, zeeheld of dromer	Pag. 11
- Bezoek leerlingen van “De Branding”	Pag. 12
- Schenkingen	Pag. 14
- De museumcollectie	Pag. 16
- Museumbezoekers	Pag. 17
- De Pinck	Pag. 23
- Adressen	Pag. 27
- Donateur worden	Pag. 28

Natuurlijk kunnen wij nieuwe artikelen voor de volgende Museumbode gebruiken. Heeft u wetenswaardigheden, anekdotes of (zelf meegemaakte) verhalen over Egmonds verleden, bijvoorbeeld over de visserij, scheepvaart of de oorlog, schrijf, mail of bel dan a.u.b. naar de redactie:

Annie Zwaan
Wilhelminastraat 70
1931 BS EGMOND AAN ZEE
tel. 072-5065591

E-mail: koning.zwaan@quicknet.nl

Een impressie van de activiteiten van het Museum over het jaar 2009

Bestuursvergaderingen

Het bestuur heeft in 2009 tien keer vergaderd met als vaste agendapunten:

- Verslag vorige vergadering
- Binnengekomen en uitgaande post
- Bruiklenen, schenkingen en aankopen
- Mededelingen en de rondvraag

Tentoonstelling 2009

De thematentoonstelling 2009 over de collectie schelpen van Piet van Pel was een groot succes. Veel mensen hebben het museum bezocht om de schelpen van Piet te bekijken. Piet was zeer regelmatig in het museum aanwezig om zijn kennis te delen met de bezoekers. Dat wordt zeer op prijs gesteld en het bestuur bedankt Piet voor al zijn inzet.

Herinrichting depot en update van de registratie

Een aantal vrijwilligers heeft het depot heringericht. Nieuwe stellingen zijn aangebracht er is een prachtige nieuwe boekenkast. Onze hartelijke dank.

Subsidie van de gemeente voor exploitatie en opknappen dak

Het bestuur heeft een subsidieaanvraag ingediend bij de gemeente voor het jaar 2009 en een aparte aanvraag voor het opknappen van het dak van het kerkgedeelte.

Het dak moest nodig worden opgeknapt. De gemeente heeft voor 2009 subsidie toegekend en er is een aparte subsidie gegeven voor het opknappen van het dak.

In mei 2009 is het dak voorzien van nieuwe panlatten, een isolerende laag en nieuwe pannen. Het bestuur bedankt de gemeente voor hun bijdrage.

Museumweekend en monumentenweekend

Tijdens het museumweekend en het monumentenweekend was het museum geopend. Het museum trok veel belangstelling.

Aanpassen website van het museum

Het heeft even geduurd, maar het museum heeft een mooie website, dank zij de inspanningen van onder andere Cootje Bronner en Ewoud de Groot.

Een blik op museumvanegmond.nl wordt van harte aanbevolen.

Public relations museum

De public relations van de afgelopen periode was in de vertrouwde handen van Carla Kager. Dat heeft u vast gemerkt door de vele publicaties in kranten en bladen.

Carla heeft een mooie flyer ontwikkeld die wijd en zijd is verspreid.

Etalage boekhandel Dekker.

De public relations werkgroep heeft een etalage van boekhandel Dekker ingericht.

Wij danken de heer Dekker voor het beschikbaar stellen van deze ruimte. Op dit drukke punt van het dorp worden veel toeristen via deze etalage gewezen op informatie over het museum.

Donateuravond

Deze avond vond plaats op 2 april in de Prins Henkrik Stichting. De opkomst was prima. We kregen een mooie lezing van Peter Lassooy over het boek Monnikenwerk. Een studie van de ontwikkeling van het landschap en de invloed daarop van de monniken van de abdij van Egmond.

Trouwen in het museum

Diverse trouwerijen hebben in het museum plaatsgevonden. Het is soms een beetje improviseren maar telkens blijkt dat het museum een sfeervolle plaats is om te trouwen. Een extra belasting voor de vrijwilligers, maar heel leuk om te doen.

Heeft u belangstelling om ons de helpen bij de organisatie, neem dan gerust contact met ons op.

De Museumbode

De redactie van de Museumbode wordt op een prima manier opgepakt door Annie Zwaan en daar zijn we zeer blij mee. Het resultaat ligt voor u.

Visserijdag

Een groot succes en natuurlijk was het museum van de partij.

Restauratie schilderijen Halebeek

Twee schilderijen achter de balie van het museum zijn opgeknapt. en opnieuw ingelijst.

Activiteiten rond het jubileum van de vuurtoren

Cootje Bronner heeft een boekje gemaakt in verband met het jubileum van de vuurtoren. Het boekje kost vijf euro en er zijn nog exemplaren te koop. Langs deze weg willen wij Cootje bedanken voor haar inzet.

Dank aan de vrijwilligers.

Deze lijst is niet volledig. Veel vrijwilligers en activiteiten zijn nog niet genoemd. Het bestuur wil daarom alle vrijwilligers van harte bedanken voor hun inzet. Uw werk is voor Egmond en de Egmondse van de toekomst van groot belang. De geschiedenis wordt bewaard en tentoongesteld en daardoor levend en boeiend gehouden.

Willem Wijker
secretaris

Schilderij van G. Halenbeek

In de Museumbode van mei jl. vroegen wij u wie de vrouw op dit schilderij van G. Halenbeek herkende.

Wij hebben een paar reacties gekregen en weten nu wie zij is:

Wilhelmina Visser
(Mientje van Kee van Fip).

Wilhelmina Visser (Mientje) is geboren op 8 september 1874 te Egmond aan Zee, en daar overleden op 14 maart 1951. Haar ouders waren Jacob Visser en Cornelia Prins. Ze was Oud-Katholiek. Zij was de zuster van de Egmondse baker Dirkie. Van deze baker wordt beweerd dat zij de kousen gekruist bij het ledikantje legde. Dit was tegen de "kollen". Mientje was getrouwd met Dirk Zwart, geboren op 3 oktober 1875 te Egmond aan Zee. Dirk Zwart was schipper op de stoomtrawler Prima Vera, IJmuiden 47. Hij is met zijn schip op een zeemijn gelopen en overleden op 15 of 16 april 1916. Ook hij was Oud-Katholiek. Zijn ouders waren Albert Zwart en Albertje Visser.

Het schilderij is door haar zoon Bertus Zwart (Bertus van Mientje) aan het museum geschonken. Hij woonde in de Schoolstraat.

Tabaksdoos Teunis Plantijt

In het vorige nummer van de Museumode werd vermeld dat we na een tip een antieke geel koperen tabaksdoos met inscriptie hebben aangeschaft.

De inscriptie was als volgt:

Voorzijde : *Teunis Plantijt te Egmond aan See*

Achterzijde: *Gezegend zij, De Visscherij*

Op de vraag van welke Teunis deze tabaksdoos was is het volgende te melden: we weten het niet.

Op 17 mei van dit jaar bezocht de familie H. Planteijdt de Egmond, juist om de sporen van hun voorvaderen te traceren. Hierbij was een rondleiding door Egmond aan Zee en een bezoek aan ons museum.

Uiteraard heeft de familie de tabaksdoos uitgebreid bekeken. Ook zij konden geen uitsluitsel geven. Hoewel het voor de eerste keer was dat men de spelling op deze wijze zag, nl: Plantijt, geeft dit geen houvast. Spelling stond in die tijd nog niet zo vast als nu.

Reder Teunis Ariens Planteyt 1769-1849 kreeg 3 zonen en 4 dochters, de zonen hadden de achternaam Planteijdt, de dochters Plantijt. Zijn kleinzoon Teunis Cz. 1829- 1892 was weer Planteyt. Deze Teunis was de overgrootvader van Hans Planteijdt.

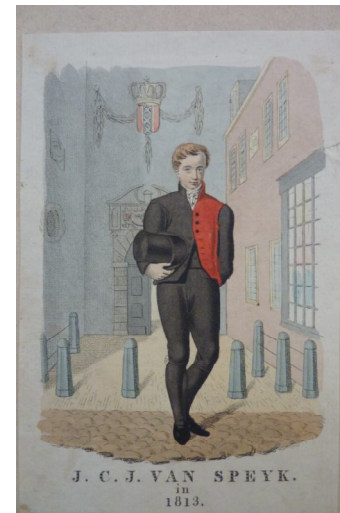
"Of we hier nu de tabaksdoos van mijn overgrootvader zien of die van zijn grootvader, ik zou het niet weten" was de reactie.

Overigens was het voor ondergetekende een bijzonder leuke middag en later nog een prettige avond om na te praten.

Jan Sander

Onverwacht een Van Speyk expositie

Dit jaar bestaat onze vuurtoren 175 jaar en dat is op verschillende manieren gevierd. De nadruk lag vooral op Luitenant ter Zee Jan van Speyk voor wie de toren een monument is. Naar aanleiding hiervan nam Egmonder Simon Blok van B.M. Israel Antiquariaat in Egmond aan den Hoef contact op met het museum vanwege een grote Van Speyk verzameling. Onmiddellijk werd hiervoor ruimte gemaakt in het museum. Toen bovendien bleek dat dit goed paste bij het thema 'oorlog en vrede' van de week van de geschiedenis, werd nog een vitrine gevuld met prenten en boekjes over Van Speyk en zijn levensloop. Zo deden we landelijk mee met dit project met een prachtige expositie.

Gravures Jan van Speyk, B.M. Israel Antiquariaat Egmond aan den Hoef.

De jonge Jan van Speyk zeeheld of dromer?

Het is het ontroerende verhaal van een Amsterdamse weesjongen die droomde van avonturen op zee, en die zonder het ooit zelf te weten tot een nationale zeeheld werd uitgeroepen. In 1830 kwamen de Belgen in opstand tegen het feit dat ze tegen hun zin waren ingelijfd bij Nederland. De Nederlandse marine had een moeilijke taak op de Schelde en de jonge commandant Jan van Speyk was daar niet tegen opgewassen. Toen zijn kanonneerboot in handen dreigde te vallen van woedende opstandelingen, liet hij schip en bemanning in de lucht vliegen. Dat hij nog liever de lucht in ging, had Van Speyk met oudejaarsnacht al eens geroepen en toen hadden zijn matrozen nog gejuicht. Ze beseften vast niet dat hij het misschien wel meende. Slechts enkelen overleefden het, waaronder de bootsjongen Hendrik Wijler tegen wie Van Speyk zou hebben gezegd: "Berg je billen, jong".

Was Van Speyk een held of een dromer? Een dwaas of te jong en niet opgewassen tegen zijn taak? Na zijn daad werd hij uitgeroepen tot nationale zeeheld omdat dit Koning Willem I goed uitkwam. In een golf van nationalisme verschenen prachtige prenten, boekjes en muziekstukken. We zouden het tegenwoordig een hype noemen. De Egmondse vuurtoren werd pas tien jaar na het drama omgebouwd tot monument voor Van Speyk, maar toen was de belangstelling al weer verflauwd en het werd nooit officieel onthuld.

Van Speyk werd maar 29 jaar en zijn daad stemt tot nadenken over jonge mensen die in oorlogstijd voor dilemma's komen te staan en de dramatische beslissingen die daar soms uit voortkomen.

Carla Kager

Leerlingen van "De Branding" bezochten het museum

Op donderdag 17 september 2009 kregen we bezoek van 112 "piraten". Aanvankelijk leek het op een entering, maar allengs bleken de "piraten" leerlingen van "De Branding" te zijn.

Na een welkomstwoord begon de rondleiding. Om de aandacht van groep 1 en 2 lang vast te houden moet men van goeden huize komen. De reddingboot is dan een dankbaar object. Het spreekt tot hun verbeelding als je aan hen vertelt hoe paarden de boot recht door de branding moesten trekken, anders sloeg de boot om. De bemanning vervolgens met heldenmoed en met gevaar voor eigen leven op zoek ging naar de mensen in nood. Een kind merkte op: "Wat zielig voor die paarden!". Ook het verhaal van de Agnietkerk, die in 1743 met Kerstmis (hoge dagen, hoge winden) in zee stortte, klonk best wel angstwekkend. En dat de toren van deze kerk en de torens van de vroegere abdij als bakens dienden voor de zeelui. Van een vuurboet of een vuurtoren was nog geen sprake.

Aan een groep leerlingen van ca. 8 jaar werd het verhaal van J. van Speyk verteld. Er kwam een discussie op gang in de trant van: was Van Speyk wel een held? Hij nam tenslotte nolens volens zijn bemanning mee de lucht in! Naar verluidt wierp Van Speyk een brandende sigaar of een brandende lont in het kruisvat. Een meisje uit de groep merkte vervolgens op: “Was er toen ook al een Kruidvat?”. Grote hilariteit! Een medeklinker verschil, maar wel een wereld van verschil. Hier is sprake van standplaatsgebondenheid. Met andere woorden, om tot zo groot mogelijk historisch inzicht te komen, is het nodig dat je bepaalde kennis en omstandigheden uit latere tijd (jouw tijd) buiten beschouwing kunt laten, kunt wegdenken. De vraag of Van Speyk een held of een quantité négligeable was moet men zien in die tijd. Van Speyk leefde in de tijd van de Romantiek en in die periode sprak het nationalisme sterk tot de verbeelding. Men was gewoon op zoek naar een held. Het meisje dacht logisch aan een drogistenketen. Even terzijde, maar waar haalde Van Speyk z'n scheerschuim vandaan?

Hetzelfde is het geval met de opmerking: “Wat zielig voor de paarden!”. Maar de ultramoderne reddingboot + tractor van nu bestond nog niet. De meeste kinderen zien paarden in de wei of in een manege, maar niet zo zeer als lastdieren of als lanceerders van een reddingboot.

Ook over het “historisch kamertje”, waarin zich een bedstee bevindt, een anti-kollenbal hangt en een kwispedor staat, is héél wat te vertellen. Dat er géén stromend water was, géén PC, televisie etc. Dat er winkeltjes bestonden waar je warm water kon kopen of vuur!

Piet van Pel, wiens schelpenverzameling de hele zomer in het museum te zien was, kon de aandacht van de kinderen vasthouden door op boeiende wijze over z'n passie te vertellen. Veel leerlingen vonden de Doopvontschelp het mooist en na afloop kregen ze allemaal een zakje schelpen mee naar huis.

Uiteindelijk hebben wij, Henk, Ab, Lia en ik, de “piraten” geënterd door ze te boeien met verhalen over vroeger. Ze waren één en al aandacht en hoe hoger in leeftijd, hoe meer vragen er werden gesteld. Misschien gaat ooit een leerling van “de Branding”

geschiedenis studeren. Een toekomst in geschiedenis. Een mooie paradox!
Leerlingen, leraressen, moeders en vaders bedankt voor jullie bezoek.
Chapeau bas!

Anne Basjes-Visser

Schenkingen

Van mevrouw Gré Lampe uit Egmond aan den Hoef ontvingen wij als schenking een prachtige krijttekening van Bob Denneboom: “De Nettenboetsters”. Deze tekening is er één uit de serie Egmondse dorpsportretten en is ca. 20 jaar geleden gemaakt. Op de tekening staan mevrouw Gré Lampe (rechts) en haar nicht mevrouw Fie Rozing. Omdat zij niet konden nettenboeten heeft de heer Ab Stam uit Egmond aan Zee ze laten zien hoe ze hun handen moesten houden bij het nettenboeten zodat het echt leek.

Mevrouw Lampe vond de tekening erg mooi en heeft hem gekocht. Jarenlang hing hij bij haar in de kamer, maar omdat zij zelf ook tekent en schildert wilde zij wel eens wat eigen werk ophangen en zo verhuisde de tekening naar boven. Het was haar bedoeling om het later aan het museum te schenken, maar omdat haar kinderen er in hun huis ook geen plaats voor hadden, heeft ze besloten dit nu al te doen. Het museum is haar hiervoor zeer erkentelijk.

Mevrouw Lampe heeft Bob Denneboom (1909 – 2001) en zijn vrouw goed gekend. Mevrouw Lampe vertelde dat Bob Denneboom in de oorlog ondergedoken heeft gezeten in de Egmondse duinen. Zijn vrouw is samen met nog iemand als enige overlevende uit een concentratiekamp teruggekomen. Tijdens de verhuizing naar een ander kamp aan het einde van de oorlog zijn zij in een greppel gesprongen. Duitsers die er vlak bij woonden hebben hen gered. Na de oorlog bleef Bob Denneboom in Egmond wonen. Hij hield zich intensief bezig met de fondsenwerving voor de restauratie van de Slotkapel in Egmond aan den Hoef. Ook mevrouw Lampe was hierbij betrokken en kwam zo in gesprek met hem. Mevrouw Denneboom was cheffin op het atelier waar mevrouw Lampe destijds werkte. De krijttekening van de nettenboetsters zal volgende zomer in het museum te zien zijn.

Van mevrouw Adelaar-Konijn ontvingen wij deze leuke kop en schotel uit Lerwick.

Haar grootvader Klaas Wijker bracht dit mee in 1931. Hij was visser en woonde in de Bergstraat.

Een prachtige herinnering aan alle Egmondse vissers die bij de Shetlandeilanden op haring visten. De kop en schotel staan in de vitrine die voor het visserskamertje staat. Hartelijk dank hiervoor.

De museumcollectie

In deze Museumbode worden door Cootje Bronner weer een paar voorwerpen uit de collectie belicht.

Schegbeeldvoet van een maagd

Willem ten Bruggencate, gemeenteveldwachter, strandvonder, roeier en waarnemend schipper van de roeireddingboot no. 5 vond 16 december 1936 dit voorwerp op het strand. Het is vermoedelijk een deel van een boegbeeld (schegbeeld) van een schoener. Het heeft jarenlang achter zijn schrijfburo in de serre van het Raadhuis gehangen en is later meegegaan naar het museum.

Mobach kannetje

Heel bijzonder is het blauwe Mobach kannetje met de lichtblauwe en witte geringeloorde tekst: Egmond aan Zee. Dit diepblauwe geringeloorde kannetje (ca.1914) is gedraaid door pottenbakker Bouke Mobach (1884-1953). Klaas Mobach (1893-1976) heeft de tekst erop aangebracht. Ringeloren is een techniek waarbij anders gekleurde klei door een tuitje, hoorn of pennenschacht (schrijfpenn) wordt uitgegoten als ornament.

Museumbezoekers

De drempel om naar ons Museum te komen, was deze zomer extra laag, immers, de schelpententoonstelling van Piet van Pel was aantrekkelijk voor een breed publiek, jong en oud. Op de woensdagmiddagen was Piet trouw aanwezig om op zijn humoristische wijze iets te vertellen over de exotische pracht. Zelfs in juni was het bezoek al heel behoorlijk. Alle kinderen mochten bij het weggaan een klein cadeautje kiezen uit een oude juttersmand. Schelpen in cellofaan met een touwtje eromheen, het zag er kostelijk uit. Ze kregen er een mooie schelpenfolder of kaart bij en zo gingen ze opgetogen naar huis. Het is leuk om iets cadeau te krijgen, al is het

nog zo klein en het geeft een fijne herinnering aan het museum. Alleen toen er in september een hele school op bezoek kwam, was dat wel een aanslag op de voorraden. Zelfs volwassenen vroegen soms of ze een schelp mee mochten nemen. Bedankt Piet, ook voor alle mooie schelpen die je naar het museum hebt gesjouwd om weg te geven.

(de Doopvontschelp en de juttersmand met schelpencadeautjes)

Eén van de eerste dagen vertelden een paar schelpenverzamelaars dat ze om de Zuid voor het eerst weer wenteltrapjes hebben gevonden. Dat zou volgens Piet van Pel te maken kunnen hebben met de windmolens die mogelijk een goede plek zijn voor de zeeanemonen die hier al waren uitgeroeid. En daar leven die arme wenteltrapjes nu net van. Zijn die lelijke windmolens misschien toch nog ergens goed voor.

(Piet van Pel voor de vitrine met koralen en schelpen)

Zwarte trouwjapon.

Het is elke keer dat je dienst doet weer leuk om mee te maken wie en wat er zoal het museum binnen komt. Vaak komt ook een van de vrijwilligers langs en zo ook deze middag in juni. Gerrit Zwart is de eerste die zich meldt. Hij is nog niet zo lang in het bestuur en hij houdt zich vooral bezig met de technische kant. Gerrit komt sleutels terugbrengen van de aannemer die het dak heeft gemaakt. Hij is nog niet weg of daar beent Jan Sander binnen met een paar roeispanten. Zeker gebruikt bij de Van Speyk herdenking. Lia de Vries, die de vrijwilligers een beetje organiseert, komt langs en trakteert op thee met boterkoek. Dan komen twee dames een dunne zwarte trouwjapon brengen, van ongeveer een eeuw geleden. Ja, toen werd ook in donkerblauw of zwart getrouwd. Roeispanten, sleutels, boterkoek en een **zwarte** trouwjapon. Ik zou geen andere plek weten waar je dat in tijd van een uurtje voorbij ziet komen.

Die trouwjapon is waarschijnlijk nog van *tante Aaltje* geweest van een mevrouw uit Schoorl. Eerder heb ik van haar al de volgende vraag in de mail gekregen en hoewel ik al wat knipsels heb gegeven en boekjes aangeraden, geef ik die vraag nu maar door: *Mijn oma, Aaltje (Alida Eiberta) Dekker, is in Egmond aan Zee geboren, ongeveer 1888. Van mijn moeder heb ik wel eens verhalen gehoord over Engelsen die aan land kwamen en waar de jeugd bang voor was*

en dat ze via een geheim paadje achterom naar Alkmaar liepen. Eigenlijk zou ik wel meer uit die tijd willen weten en hoe die familie Dekker leefde. Ze hadden ongeveer 9 kinderen. Opa heette Aldert Klut. Hij was eerst stroper en later veldwachter in Sint Pancras. Nou, een gek verhaal. Kunt u mij op weg helpen? Hartelijk dank!
Wie deze mevrouw iets wil melden, kan mailen naar schoorland@hetnet.nl, of telefonisch via mij (072 - 506 5692)

Naaimachine

Op een mooie middag komt een pittig meisje het museum binnen met een buggy. Daarop staat een oude naaimachine en die mag het museum hebben. Ze denkt dat die in het visserskamertje wel mooi zou passen. Welnu, eerst maar even onder de bank parkeren en daar mogen (gelukkig) anderen over beslissen. Intussen heb ik wel een leuk gesprek met deze Danique van negen jaar. Ze is helemaal geraakt door wat ze in het museum allemaal ziet en is nu al van plan om daar iets mee te gaan doen. Zo af en toe kom je ze tegen: kinderen die zijn gegrepen door de geschiedenis van hun dorp. Eigenlijk zou je ze nu al een beetje als junioren bij het museum moeten betrekken

Zeezicht

Ook een Duits meisje is erg leergierig. Ze zit tussen haar ouders in de Duitse handleiding helemaal te spellen. Die ouders kennen Egmond nog van 10 jaar geleden. Ze logeerden toen in Zeezicht aan de Boulevard (waar nu de Zilte Zoen is) en ze vinden het erg dat het mooie gebouw op die bijzondere plek er niet meer is. Ach ja, ooit heette Zeezicht villa Vureboetsduin en de Boulevard bestond uit pensionnetjes aan een zandpad....Deze mensen hebben gezien dat er nog meer oude huizen zijn verdwenen en ook dat vinden ze jammer. Ik probeer ze maar een beetje op andere gedachten te brengen door een mooi verhaal over Egmond te vertellen.

Museumbezoekers hebben soms gewoon behoefte om over dingen van het dorp te praten. Een mevrouw - nogal strijdlustig van aard - ergert zich aan de hondenpoep. Op het smalle paadje tussen de Trompenbergstraat en Zuiderduin zag ze een vrouw in de regen stil staan, helemaal verdiept in een krant. Een raar gezicht, tot bleek dat

diegene gewoon niet wilde zien wat haar hondje intussen deed. Bij het weg gaan krijgt mevrouw een mooie ansichtkaart om naar de gemeente te sturen en dat vindt ze een geweldig idee.

Afwasteiltje en uurwerk

Op een zondagmiddag in juli komen Els Dekker-van der Steen en Arie Dekker “zeg maar van Japie Kok” binnen. Els loopt meteen op het donkergroene emailen afwasteiltje af waarin scherven zitten die jutters op het strand hebben verzameld van het verdwenen Egmond. Het gaat Els helemaal niet om de scherven, want: “O, zo’n afwasteiltje hadden wij vroeger ook. Mijn broertje was een erg kleine baby en ik weet nog dat de baker hem in dat teiltje waste. Hij paste er languit in. Ik reed ook met hem in mijn poppenwagen en hij is altijd wat aan de kleine kant gebleven.” Dan is het tijd voor Arie zijn herinneringen. Zijn vader - Japie Kok dus - was koster van de protestantse kerk aan de Trompstraat en die ging elke dag het uurwerk opwinden en Arie mocht helpen. Het was net na de oorlog. Die klok zag er precies zo uit. We weten allebei niet zeker of dat toen hetzelfde uurwerk was dat nu in het museum hangt of hadden ze in de kerk toen al een andere klok? Weer een prikkel om eens op te zoeken wat we eigenlijk weten van het bijzondere uurwerk uit de kerk die in zee is gestort in 1741.

Piet Verschuur

Een trouwe museumbezoeker is Piet Verschuur. Het kan niet genoeg worden opgenoemd wat die man jaren lang voor het museum heeft betekend. Piet heeft wat mankementen en hij loopt en praat moeilijk, maar hij geniet duidelijk van elk bezoek. Ik geef hem spontaan een setje nieuwe dubbele kaarten van de glas-in-loodramen en hij aanvaardt ze dankbaar. Hij is ook een keer op bezoek geweest met een groep oudere Egmonders en dat is erg goed bevallen. Daarbij was ook mevrouw Van Tiel die al 92 is. Volgens Piet is ze vanaf de begintijd al donateur van het museum, dus bijna een halve eeuw. Dat is wel heel speciaal en een bedankje waard. Wat zou het museum zijn zonder donateurs?

Verkadebunkers

Een echtpaar is helemaal onder de indruk van foto’s van de Verkadebunkers. Ze willen weten waar die precies waren. Dat is wel uit te leggen op een kaart, want ik zie me als kind nog vanaf de Van Oldenborghweg over het Bloedpad lopen en dan via het Vossenpadje naar strand. Daar had je die bunkers. Deze mensen willen echt het naadje van de kous weten en vragen om documentatie. Dan herinner ik me ineens dat er twee boekjes van Geestgronden zijn, van Stichting Historisch Egmond, met verhalen over die Verkadebunkers. Die boekjes waren erg populair en meteen uitverkocht toen ze uit kwamen. Vlug even van boven gehaald en deze mensen zijn er een hele tijd zoet mee. Dan is Piet Verschuur weer terug in het museum met een ijsje voor de beheerder. Bedankt Piet, voor alles en je ziet zelf dat mensen van het museum genieten.

Het is dus lekker druk deze zomer, vertellen ook de andere beheerders. Op 30 juli heb ik wat dat betreft de middag van mijn leven. Nog voor de klok van drie uur zijn al veertig bezoekers geturfd en om vier uur in totaal tweeënzestig. Dat zou wel eens een record kunnen zijn voor los bezoek zonder afspraak. Wie biedt er meer? Ondanks de drukte lukt het evengoed om af en toe een groepje iets over de kustafslag, de kerk en de klok te vertellen. Dat kan namelijk terwijl je op je plek blijft en mensen vinden dat altijd weer een bijzonder verhaal. Laatst las ik ergens dat de stijging van de zeespiegel wereldwijd gezien het grootste nieuwsonderwerp is wat je maar kunt bedenken. Nou, wij hebben er hier in Egmond al eeuwen lang ervaring mee.

Zandstorm.

Op zaterdag 3 oktober moet ik door een zandstorm naar het museum. Je stuift echt ‘blind’ ook midden in het dorp, want de Julianastraat ligt open. Bar lastig die ongeplaveide weg, maar het is tijdelijk. Je moet er toch niet aan denken dat er vroeger helemaal geen bestrating was. Wij vinden onze voorzieningen zo gewoon en hebben soms moeite met veranderingen in ons dorp. Maar we zouden toch niet graag willen ruilen met het leven van onze voorouders.

Ondanks de storm komen er nog flink wat bezoekers in het museum, maar die verhalen komen de volgende keer. Blijf vooral donateur en geef dit boekje eens door aan iemand anders.

Carla Kager

De Pinck

Na het verschijnen van het vorige nummer is er wel het een en ander te melden over de pinck "Claes Teunisz." Er is veel gevaren, o.a. op de reddingbootdag. Op 13 juni werd Vlaggetjesdag Scheveningen bezocht. Het vertrek hierheen op vrijdag 12 juni was best wel spannend. We weten dat de pinck wel een zeetje kan hebben, maar we moeten wel achteruit de wagen af. Op deze vrijdag stond er een westelijke wind 4 à 5 en vlak na hoogwater een flinke branding. Maar alles ging goed, vlot te water, gelijk de motor in z'n achteruit, in de zwin gedraaid, tussen de banken door zee op. Tegen drieën lag de pinck in Scheveningen bij de KNRM, waar werd overnacht en de volgende dag aan de vlootschouw werd meegedaan. Op zondag kwam de "Claes Teunisz" weer te Egmond aan.

De week erop was het visserijdag. De verkopen bij de loods en op het strand gingen goed. De pinck was voor deze gelegenheid met laag water op de bank neergezet. Later in de middag toen het water mede door de harde westelijke wind flink opkwam, dreef de pinck rondom in het water. Dit was voer voor de fotografen.

Inmiddels voor de tweede keer werd er een visveiling gehouden door veilingmeester H. Hoogervorst. De plaatselijke horeca rondom het Pompplein en van het strand werden hiervoor benaderd. Velen van hen deden mee. De veiling bracht het werkelijk ongelofelijke bedrag van €5.500,- op. Ook vanaf deze plaats nogmaals onze dank aan al deze horecabedrijven. Ook dank aan Willem's Vissuper die dit jaar de kist schol ter beschikking stelde.

De Claes Teunisz. onder zeil tussen Egmond en Bergen.

(foto: Peter de Graaff)

De week daarna bestond de vuurtoren als monument 175 jaar. Dit werd uitgebreid gevierd met onder andere een vlootshow voor de kust van Egmond. De "Claes Teunisz" voerde een vloot van diverse reddingboten aan. We kregen een "replica" van Jan van Speijk en zijn secondant aan boord. Een helikopter bracht de Nederlandse vlag aan boord van de reddingboot "Adriaan Hendrik". Op zijn beurt bracht de "Adriaan Hendrik" de vlag naar de pinck. Daarna werd van Speijk en zijn maat met het bijootje naar de wal geroeid. Daar vond de verdere ceremonie plaats. Al met al een drukke junimaand.

In juli kon er niet gezeild worden. De eerste twee weekenden van augustus kon er weer gevaren worden. Daarna zou de pinck op zomertour gaan zoals een plaatselijk weekblad vermeldde. Aanvankelijk zou de pinck op 28 augustus vertrekken naar IJmuiden voor het havenfestival van 29 en 30 augustus. Door de weersomstandigheden ging dit niet door, te veel branding. Pas op

zondagmorgen lukte het om met gestreken mast te vertrekken. Op onze website www.pinck.nl staat een filmpje van dit vertrek. Eenmaal in IJmuiden werd de mast opgezet. Er volgde een uitgebreid optreden van de Zâalnêelden aan boord en er werd een rondvaart door de haven gemaakt. Maandagmorgen ging de tocht verder het land in. Via het Noordzeekanaal ging het richting Amsterdam en via het IJ en de Oranjesluizen het IJsselmeer op. Na een poosje daar gezeild te hebben terug naar Durgerdam, waar gegeten en gedronken werd. Ook de nacht werd daar doorgebracht. Een aantal mensen werden opgehaald om terug te gaan naar Egmond. De volgende dagen werd er veel zeilervaring opgedaan, er was ruim voldoende wind en op een dag waren er twee Volendammers aan boord, die de bemanning nog een aantal kneepjes van het vak leerden. Op donderdag waaide het dusdanig hard dat de geplande oversteek naar Lelystad niet doorging. Op vrijdag werd overgestoken naar Almere-Haven. De beide volgende dagen waren erg gezellig. We voeren een aantal keren met passagiers, er waren veel eettentjes en er kon een biertje worden gedronken. Op zondag was er markt op de kade. Met de zon erbij was dit een schitterende dag. We mochten vele positieve reacties ontvangen en de pinck was hier tussen veel bidders een mooie, vreemde eend in de bijt. In gesprek met een van de organisatoren, werden we uitgenodigd om op de open dag aanwezig te zijn van het stoomschip "Vereeniging" te Almere-Buiten. Dit is een oud in 1906 gebouwd beurtschip, welke tot 1952 op stoom de beurtdienst onderhield, daarna werd het schip gemotoriseerd en deed nog dienst tot 1963. Nu is een groep enthousiastelingen bezig dit schip en nog vele oude motoren te restaureren.

De open dag was gepland op zondag 4 oktober. In verband met de weersverwachting vertrok de pinck al op donderdag 1 oktober, een juiste beslissing, op vrijdag of zaterdag hadden we niet kunnen vertrekken. Vrijdagavond lag de "Claes Teunisz." in de haven van Volendam. Zaterdagochtend werd de oversteek gemaakt. Er stond een harde Z tot ZW wind 6/7, in de lufte van Marken was het best om te doen. Voorbij Marken nam de wind toe tot windkracht 8, de

pinck slingerde af en toe behoorlijk maar hield zich best, een prima schip. We liepen de haven in bij het gemaal Block van Kuffeler. Daar werden we naar binnen geschut en zakten ca. 6 meter, bij een tweede sluis zakten we nog een meter. Na een kwartiertje meerden we af op de plaats van bestemming. Zaterdagavond was er een BBQ en de volgende dag werd er een bockbier gepresenteerd. Al met al was het erg gezellig, Op maandag werd de pinck in één keer terug gevaren, dit mede i.v.m. de weersverwachting. Om 07.30 uur gingen de trossen los en omstreeks 16.00 uur landde de "Claes Teunisz" weer veilig op het strand.

Dit aanlanden is voor het aanwezige publiek altijd weer een belevenis. Zeker nu het rustig op het strand is zie je, of beter gezegd hoor je, de mensen als 't ware denken: die boot vaart toch wel erg dicht onder de wal, maar lopen door. Ze kijken nog eens op en zien de pinck dan recht op de wal in varen en keren terug, om te zien wat er aan de hand is. Een antwoord op een vraag doet wonderen, sommigen denken dat er iets met het schip niet in orde is.

Dit seizoen was erg druk voor een toch wel kleine ploeg als het onze. We kunnen nog steeds uitbreiding gebruiken. Niet alleen om de pinck te onderhouden, maar ook om te varen, kramen te bemannen met visserijdag, of personen van en naar een haven te brengen. Want het af en toe een poosje varen op het IJsselmeer vraagt zeker om herhaling.

Kom eens op een woensdag of zaterdag langs in de loods of neem contact op met de organisatie.

Namens de pinckploeg

Jan Sander

072 - 506 4498

06 - 414 96 373

e-mail: informatie@pinck.nl

www.pinck.nl

Adressen

Bestuur

J.P.Th. Apeldoorn (**voorzitter**) tel. 072 - 5061534

Herenweg 13 b, 1935 AA Egmond Binnen

C. Bronner-Hazenbergh tel. 072 - 5064108

Pr. Margrietlaan 24, 1934 EL Egmond aan den Hoef

A. Genet (**penningmeester**) tel. 072 - 5335498

De Ronge 62, 1852 XD Heiloo

J. Sander tel. 072 - 5064498

De Schokker 35, 1931 DB Egmond aan Zee

G. Wijker tel. 072 - 5063480

Zeeweg 39, 1931 VH Egmond aan Zee

W. Wijker (**secretaris**) tel. 072 - 5065260

Pr. Bernhardlaan 38, 1934 ES Egmond aan den Hoef

G.P. Zwart tel. 072 - 5062007

Winkelmanplantsoen 8, 1931 VV Egmond aan Zee

Ledenadministratie: S. Sander tel. 072 – 5065630
Zeeweg 65, 1931 VK Egmond aan Zee

Public Relations : C. Kager-van der Molen tel. 072 – 5065692
Dennenlaan 17, 1931 BZ Egmond aan Zee

Organisatie : L. de Vries-van Pel tel. 072 – 5061318
Vrijwilligers Watertorenweg 22, 1931 BA Egmond aan Zee

Redactie en : A.C. Zwaan tel. 072 -5065591
vormgeving Wilhelminastraat 70, 1931 BS Egmond aan Zee
Museumbode koning.zwaan@quicknet.nl

Bankrekening : Rabobank nr. 31.57. 70112 t.n.v.
St. Museum van Egmond

Girorekening : 40087 t.n.v. St. Museum van Egmond

E-mail : mve@quicknet.nl

Donateur worden

Om ook in de toekomst onze activiteiten te kunnen continueren en nieuwe activiteiten te ontwikkelen, is uitbreiding van het aantal donateurs noodzakelijk.

Uw jaarlijkse bijdrage kunt u zelf bepalen met een minimumbijdrage van € 12,50, inclusief uw badgasten € 17,50. Als donateur kunt u het museum met uw gezin gratis bezoeken.

Wilt u het Museum van Egmond ook steunen, dan kunt u zich als donateur opgeven door invulling van onderstaande gegevens en:

- inlevering bij mevr. S. Sander

Zeeweg 65, 1931 VK Egmond aan Zee

- per mail naar: mw.s.sander@quicknet.nl

- verzending naar: St. Museum van Egmond, Postbus 193,
1930 AD Egmond aan Zee

Naam

Voorletters:

Adres

Postcode/Woonplaats

Telefoonnummer

Jaarlijkse bijdrage: €

Datum

Handtekening

.....

.....